

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Warszawa, 18 sierpnia 2009 r.

MNiSW-DS-1705-1190-2/AS/09

Szanowny Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

odpowiadając na Pana pismo nr BPS/KU – 034/614/13/09 z dnia 3 sierpnia br. w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, uprzejmie przekazuję poniższe uwagi.

Proponuję w projektowanym art. 103 zrezygnować z wyjaśniania użytych w przepisie pojęć *system stacjonarny* i *system niestacjonarny* poprzez wykreślenie umieszczonych w nawiasach wyrazów: w ust. 3 – *dziennym*, a w ust. 4 – *wieczorowym, zaocznym*.

W wyniku tej zmiany przepis będzie brzmiał następująco:

- w ust. 3 – „Pracownikowi, podejmującemu naukę na podstawie skierowania zakładu pracy w systemie stacjonarnym przysługuje urlop szkoleniowy lub zwolnienie z części dnia pracy na czas trwania obowiązkowych zajęć”;
- w ust. 4 – „Pracownikowi, podejmującemu naukę na podstawie skierowania zakładu pracy, w systemie niestacjonarnym przysługuje zwolnienie z części dnia pracy w wymiarze nie większym niż 5 godzin tygodniowo, jeżeli czas pracy nie pozwala na punktualne przybycie na zajęcia”.

Wprowadzenie powyższych zmian jest uzasadnione koniecznością dostosowania użytych w projekcie zwrotów i pojęć do terminologii przyjętej w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn zm.). Przepisy ww. ustawy nie posługują się pojęciem *studia wieczorowe, zaoczne czyienne*. Taki podział obowiązywał pod rządami poprzednich aktów prawnych regulujących system szkolnictwa wyższego, tj. ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym oraz ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych. Obecnie obowiązująca ustawa wprowadziła natomiast podział na *studia stacjonarne* i *studia niestacjonarne*.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r., studia stacjonarne to forma studiów wyższych, w której program studiów jest realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów w wymiarze określonym standardami kształcenia dla tej formy studiów wskazaną przez senat uczelni zgodnie z art. 169 ust. 2. Studia niestacjonarne natomiast – to inna forma studiów niż studia stacjonarne, z zachowaniem standardów kształcenia określonych dla tej formy studiów wskazaną przez senat uczelni zgodnie z art. 169 ust. 2.

Stosownie do art. 258 ust. 1 ww. ustawy, prowadzone przez uczelnie w dniu wejścia w życie ustawy studia dzienne stają się studiami stacjonarnymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 12, a studia wieczorowe, zaoczne i eksternistyczne – studiami niestacjonarnymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 13.

Ponadto, w proponowanym art. 103 brak jest określenia kształcenia w formach szkolnych i pozaszkolnych, przy czym jednocześnie ust. 6 reguluje prawo do urlopu pracownika podnoszącego kwalifikacje zawodowe w formach pozaszkolnych. Wyszczególnienie form szkolnych i pozaszkolnych wydaje się uzasadnione, gdyż zaliczenie kształcenia do jednej z tych form decyduje o ustawowych uprawnieniach pracownika, na przykład w sferze podatku dochodowego od osób fizycznych (art. 94 ust. 1 pkt 90), jak i do urlopu szkoleniowego.

Ustęp 3 omawianego artykułu, mówiący o prawie do urlopu szkoleniowego pracownika skierowanego na naukę w systemie stacjonarnym, nie określa jednocześnie wymiaru tego urlopu; zgodnie bowiem z proponowanym brzmieniem pracownikowi temu przysługuje urlop szkoleniowy lub zwolnienie z części dnia pracy na czas trwania obowiązkowych zajęć. Należy zauważyć, iż nauka w systemie stacjonarnym z reguły odbywa się kilka dni w tygodniu, z wyłączeniem sobót i niedziel, w godzinach pracy. W tej sytuacji, w celu zapewnienia możliwości udziału w zajęciach – szczególnie na poziomie szkoły średniej, gdzie udział w zajęciach jest obowiązkowy – pracownikowi należałoby udzielić kilkudziesięciu dni urlopu szkoleniowego lub zwolnienia od pracy na czas obowiązkowych zajęć w znacznym wymiarze, zbliżonym do tygodniowego wymiaru czasu pracy. Wymiaru urlopu szkoleniowego dla pracowników skierowanych na naukę w systemie stacjonarnym nie określa również ust. 5, określający wymiar tego urlopu dla poszczególnych grup pracowników.

Uwaga wyrażona w powyższym akapicie odnosi się także do ust. 6, regulującego uprawnienia pracownika kształcącego się w formach pozaszkolnych na podstawie skierowania pracodawcy.

W ust. 5 pkt 4 mowa jest wyłącznie o roku szkolnym, a należy zauważyć, iż w systemie szkolnictwa wyższego funkcjonuje rok akademicki.

Przepis ust. 7 i 8 zawiera błędne odesłanie do ust. 1.

Łeśna Gynory Sreemken,
z up. Ministra
WZDSEKRETAŹ STANU
Ł. Praweńska-Skrzypek
prof. Grażyna Praweńska-Skrzypek